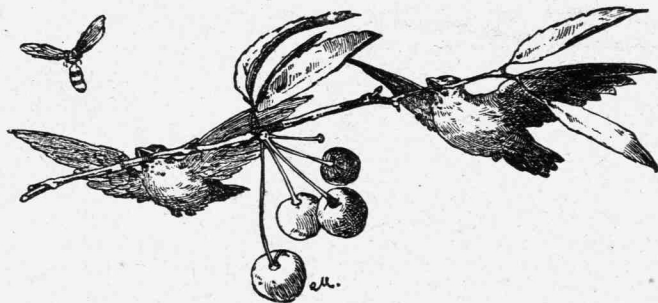

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ*

(Ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς)

Ⓣ ΠΑΣΑ ἀνθρωπίνη πράξις, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ᾖναι δὲν θέλει τίποτε ἄλλο διὰ νὰ ἐξευτελισθῇ, παρὰ μίαν ἐπανάληψιν.

Ⓣ ΑΛΗΘΕΙΑ, ἥτις, μόλις προφερομένη, ἀναγνωρίζεται παρ' ὅλων, δὲν εἶναι προωρισμένη νὰ ἐξασκήσῃ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ⓣ ΠΑΡΑΔΕΧΟΝΤΑΙ ὅτι ἡ ἱστορία διδάσκει ἀνόητος ἰδέα. Ἐὰν ἡ ἱστορία ἐδίδασκε, δὲν θὰ ἦτον ἡ μία σελὶς τῆς ἀντιγραφῆς τῆς ἄλλης.

Ⓣ ΤΟ παρελθὸν εἶναι κτῆμα τῶν παρελθόντων, καὶ τὸ μέλλον κληρὸς τῶν μελλόντων. Τὸ παρὸν μόνον εἶναι ἰδικόν μας, καὶ ἐφ' ὅσον ἔχομεν ἀγρὸν καλλιεργήσιμον, εἶναι ἀνοησία νὰ χάνωμεν τὸν καιρὸν μας καταπατοῦντες ἀγρούς, ἀνῆκοντας εἰς ἄλλους.

Ⓣ Η μόνη ἠθικὴ σχέσις μεταξὺ εὐτυχοῦς καὶ δυστυχοῦς εἶναι, ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ ενός, πάντοτε καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα, εἶναι συνέπεια τῆς δυστυχίας κάποιου ἄλλου.

Ⓣ ΣΥΝΗΘΕΣΤΑΤΑ, οὔτε τὸ δίκαιον εἶναι δικαιολογημένον τελείως, οὔτε τὸ δικαιολογημένον εἶναι πάντοτε δίκαιον.

* Σ. Δ. Π. Σ. Ἡ «Ποικίλη Στοά» χαίρουσα δημοσιεῖται τὰς ἀνωτέρω γνώμας καὶ σκέψεις ἐνδὸς τῶν μᾶλλον ἀναγινωσκομένων καὶ περισσότερον ἀγαπητῶν εἰς τὸ κοινὸν νέου συγγραφέως καὶ δημοσιογράφου τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου, ποιητοῦ τῆς «Μαρκέλλας» καὶ τοῦ «Γελωτοποιοῦ τοῦ Βασιλέως».

Ⓣ Η πραγματική εὐτυχία δὲν εἶναι ἀντικειμενική ἀλλ' ὑποκειμενική. Ἐκαστος ἄνθρωπος γεννᾶται μὲ τὴν εὐτυχίαν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν τοποθετεῖ ὅπου θέλει· διὰ τοῦτο οἱ δυστυχεῖς, ἢ δὲν ἔχουν πλέον ἐντὸς τῶν τῷ πτηνὸν τοῦτο, ἢ δὲν εὐρίσκουν ποῦ νὰ τὸ τοποθετήσουν.

Ⓣ ΕἶΝΑΙ μεγαλειτέρα ἡ ἐντροπὴ τῶν γονέων ὅταν βλέπουν τὰ τέκνα τῶν κατώτερα τῶν, παρ' ὅταν οὗτοι δεικνύονται κατώτεροι αὐτῶν.

Ⓣ ΟΥΤΕ ὁ ἥλιος τυφλῶνει ταχύτερον τοὺς ὀφθαλμούς μας, ἀπὸ τὴν λάμψιν, τὴν ὁποίαν διαβλέπομεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας.

Ⓣ Ο Θεός. Τὸ ἠθικὸν στήριγμα τῆς συνειδήσεως, παρὰ τοῦ ὁποίου αὕτη σπανιώτατα ζητεῖ συγγνώμην διὰ τὴν χθές, ἀναθέτει ὅμως πάντοτε εἰς αὐτὸ τὴν φροντίδα τῆς αὔριον. Μὲ τὴν σήμερον ὁ Θεὸς δὲν ἔχει κάμμιαν σχέσιν.

(Ὀκτώβριος 1900)

ΠΟΛ. Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΡΟΦΕΣ

I

ΩΙΜΕ, πῶς σ' ἄφισα χρυσό μου ταῖρι
Καὶ πῶς σὲ βρῖσκω τώρα,
Ὅλους τοὺς πόθους μου καὶ τὰς ἐλπίδες
Τὰς ἰσάρωσεν ἡ μπόρα.